

- 1 בשנה השלישית בעשירי בשנים עשר לחמש הנה דבר־יהוה אלי לאמר:
- 2 בן־אדם שים פגיוך על־פרעה מלך מצרים והגבא עליו ועל־מצרים בלה:
- 3 דבר ואמרף בזה־אמר ואדני יהוה הנני עליך פרעה מלך־מצרים השנים הגדול הרבין בתוך ואריו אשר אמר לי ואני עשיתי:
- 4 וגתתי [סחיים ב] [סחיים ק] בלתיך והרבקותי דגתי־אריך בקשקשתיך והעליתיך מתוך ואליך ואת כל־דגת ואליך בקשקשתיך תדבק:
- 5 וגשפתיך המדברה אותך ואת כל־דגת ואליך על־פני השדה תפול לא תאסר ולא תקבץ לחנת הארץ ולעור השמים גתתיך לאכלה:
- 6 וידעו כל־ישיבי מצרים כי אני יהוה יען היותם משענת קנה לבית ישראל:
- 7 בהפשם בך [בכפך ב] [בכף ק] תרוץ ובקשת להם כל־כתף ובהשענם עליך תשבר והעמדת להם כל־מתנים: ם
- 8 לכן פה אמר אדני יהוה הנני מביא עליך חרב והכרתי מפך אדם ובהמה:
- 9 והיתה ארץ־מצרים לשממה וחרבה וידעו כי־אני יהוה יען אמר ואר לי ואני עשיתי:
- 10 לכן הנני אליך ואלי־אריך וגתתי את־ארץ מצרים לחרבות חרב שממה ממגלל סוגה ועד־גבול פוש:
- 11 לא תעבר־בה רגל אדם ורגל בהמה לא תעבר־בה ולא תשב ארבעים שנה:
- 12 וגתתי את־ארץ מצרים שממה בתוך ארצות גשמות ועליה בתוך ערים מחרבות תהנין שממה ארבעים שנה והפצתי את־מצרים בגוים וזריתים בארצות: פ
- 13 כי פה אמר אדני יהוה מלץ ארבעים שנה אקבץ את־מצרים מן־העמים אשר־נפצו שמה:
- 14 ושכתי את־שבות מצרים והשבתי אתם ארץ פתרום על־ארץ מקורתם והיו שם ממלכה שפלה:
- 15 מן־הממלכות תהנה שפלה ולא־תנשא עוד על־הגוים והמעמטים לבלתי רדות בגוים:
- 16 ולא יהיה־עוד לבית ישראל למבטח מזכיר עון בפנותם אחריהם וידעו כי אני אדני יהוה: פ
- 17 ויהי בעשרים ושבע שנה בראשון באחד לחמש הנה דבר־יהוה אלי לאמר:
- 18 בן־אדם נבוכדראצר מלך־בבל העביר את־חילו עבדה גדלה אל־צר כל־ראש מקלח וכל־פתף מרומה ושבר לא־תהיה לו ולחילו מצר על־העבדה אשר־עבד עליה: ם
- 19 לכן פה אמר אדני יהוה הנני נתן לנבוכדראצר מלך־בבל את־ארץ מצרים וגשא המנה ושלל שללה וכוז בזה והיתה שבר לחילו:
- 20 פעלתו אשר־עבד בזה גתתי לו את־ארץ מצרים אשר עשו לי גאם אדני יהוה: ם

21 ביום הווא אצמים קרן לבית ישראל ולג אטן פתחון-פה בתוכם ונדעו כִּי־אני יהוה: פ